

Trump nemá žádnou naději. Proč se europoslanci hodí do gruzínského protestu

 zvedavec.news/komentare/2024/11/10286-trump-nema-zadnou-nadeji-proc-se-europoslanci-hodi-do-gruzinskeho-protestu.htm

Gevorg Mirzayan

13.11.2024 Komentáře Témata: Evropská unie, Gruzie 1074 slov

Evropské úřady opět projeví neúctu ke Gruzii. V Tbilisi přistála výprava předsedů zahraničních výborů parlamentů osmi členských států EU – Litvy, Lotyšska, Estonska, Polska, Finska, Švédska, Německa a Francie. A nepřijeli si odpočinout, ale zúčastnit se protivládních protestů místní opozice, která prohrála parlamentní volby a odmítá to přiznat.

Konkrétně poslanci vystoupili na opozičním shromáždění a fakticky vyzvali ke státnímu převratu.

„Vy jste Evropa! Nikdy se nevzdávejte! Věřte, že svoboda zvítězí a do Gruzie přijde demokracie!“ – křičel z pódia finský poslanec Jukka Orah.

Zahraniční hosté také obvinili vládnoucí stranu Gruzínský sen z krádeže hlasů.

„Nikdo by neměl mít možnost ukrást vaše hlasy. Nikdo by neměl mít možnost ukrást vaši svobodu. Gruzie bude svobodná. Gruzie bude v Evropě“, agitoval polský poslanec Michal Kaminski.

V reakci na to „snílci“ neudrželi své emoce na uzdě.

„Prohlášení těchto lidí nemají žádnou hodnotu. Tito lidé jsou povaleči, kteří přicházejí tu do jedné, tu do druhé země, „ komentoval situaci generální tajemník strany Kacha Kaladze.

Předseda parlamentu Šalva Papuašvili se vyjádřil ještě radikálněji.

„Včera jsme v plné míře viděli obě lži, touhu podřídít si [zemi] a výzvy k nepokojům. A zvláště hojně – Jidášův polibek, vydávaný za lásku ke Gruzíncům,“ řekl.

Zdálo by se, že na takovém zásahu není nic divného – praxe vysílání oficiálních delegací na protesty má velmi dlouhou historii. Například zástupci amerického ministerstva zahraničí otevřeně navštívili Majdan a podpořili účastníky nepokojů, připomíná vedoucí Euroasijského analytického klubu Nikita Mendkovič. Pak se „sušenky Nulandové“ změnilly v mem.

„Pokračování staré praxe se vysvětluje tím, že Západ v mnoha ohledech upřímně nechápe hranice suverenity a politické slušnosti,“ uvedl expert.

Podle jeho názoru západní země předpokládají, že je možné a nutné útočit na režimy, které se jim nelíbí, i kdyby kvůli tomu měly ignorovat mezinárodní právo. A Západ se necítí trapně ani tehdy, když je přistižen při přímé podpoře některých protestních hnutí.

„Například všichni dobře vědí, že vzpouru v Almaty v lednu 2022 zorganizovaly americké speciální služby, které jsou zodpovědné za četné skutečnosti násilí v ulicích, za zabití, zranění a loupeže. Ale přesto se USA tváří, že se nic nestalo, protože své akce považují za přijatelnou cenu za změnu pořádků v postsovětském prostoru,“ pokračuje Mendkovič.

Klíčovým bodem je zde však právě „změna pořádků“. Pokud se na situaci podíváme z pragmatického hlediska, intervence může mít smysl, pokud je za prvé nutné změnit nepřátelský režim v loajální a za druhé má jasnou šanci na úspěch.

Ani jeden z těchto bodů v Gruzii nefunguje. Evropa podpořila protest proti prozápadní vládnoucí straně Gruzínský sen, jejíž vina a nepřátelství spočívají pouze v tom, že odmítla požadavky Západu jít do války proti Rusku. A důvody tohoto odmítnutí není těžké pochopit.

„Tady je čtvrtá ekonomika světa, země s jednou z nejlepších armád na světě. A opakování chyb z roku 2008 proti ní bude mnohem třaskavější než v tomtéž roce 2008, „ vysvětluje Dmitrij Ofičerov-Belskij, vedoucí vědecký pracovník a vedoucí skupiny komplexních studií baltského regionu IMEMO RAS.

Kromě toho gruzínskému protestu upřímně řečeno dochází dech. „Snílci“ se nehodlají vzdát moci, kontrolují bezpečnostní složky – intenzita protestů klesá.

Proč tedy Evropská unie projevuje vytrvalost hodnou lepšího využití? Proč nemůže nechat Gruzii a její volbu na pokoji? Zvláště v situaci, kdy má Brusel stále méně nástrojů k provádění takové politiky.

„Evropané mají systémový problém – strategické smršťování Evropy, o kterém kdysi hovořil šéf evropské diplomacie Josep Borrell. Měl tím na mysli ztrátu vlivu ve světě, snížení jejího podílu na světové ekonomice a demografii. To znamená, že Evropa se z centra světa stává periferií s velkou historickou minulostí. A nyní je rajskou zahradou pouze v představách samotných Evropanů,“ říká Dmitrij Ofičerov-Belskij.

Není nikdo, kdo by vůbec začal vysvětlovat, že rajská zahrada už neexistuje.

„Současní evropští politici jsou upřímně řečeno slabí. Jejich generace nemá charisma a vlastnosti, které by v zásadě přiměly lidi, aby jim naslouchali,“ pokračuje tazatel.

Řečeno slovy odborníků, které citoval Vladimir Putin, Evropa nemá dost rozumu na to, aby se vzdala moralizování a dlouhodobé politiky vměšování do záležitostí všech zemí, které Evropu bez výjimky obklopují, a aby vytvořila evropskou periferii v podobě států loajálních vůči Evropě.

Ano, někdy bylo toto vměšování pro Západ úspěšné.

„Současný konflikt na Ukrajině byl umožněn, protože tam v roce 2014 zorganizovali státní převrat, dosadili fašistickou juntou a dokázali vytvořit militarizovaný režim namířený proti Rusku,“ připomíná Nikita Mendkovič.

Dalším příkladem je Moldavsko, kde evropské elity dokázaly zfalšovat prezidentské volby a výsledky referenda o vstupu do Evropské unie. Neúspěšných případů však bylo mnohem více.

„Evropa je ze všech stran obklopena buď nepřátelskými zeměmi, nebo konflikty. Zamrzlé konflikty na Balkáně, na Blízkém východě, v Sýrii, zkažené vztahy s Tureckem, s Ruskem a naprosté znehodnocení vztahů s Běloruskem,“ vyjmenovává Dmitrij Ofičerov-Belskij.

Expert předpovídá, že v blízké budoucnosti Evropu čekají roky utrpení a uvědomění si, jak se to stalo.

A odpověď leží před očima. Evropa je schopna protlačit pouze ty režimy, které si nedrží svou suverenitu. To samé Moldavsko, které se už částečně považuje za Rumunsko, takže se vzdalo moldavštiny, a Ukrajina, která se kvůli šálku kávy ve Vídni pustila do občanské války. Ale státy, které si drží svou nezávislost a kulturní tradice (Bělorusko nebo Gruzie), se brání. Protože se Evropa v praxi ukazuje jako slabá, daří se jim bránit.

„Předchozí pokus o státní převrat v Gruzii byl v roce 2021 – tehdy americké tajné služby spolu s SBU přivedly do Gruzie Saakašviliho. Protiakce místní kontrarozvědky umožnila tento pokus o převrat zmařit,“ poznamenává Nikita Mendkovič.

Za této situace povedou pokračující pokusy o svržení gruzínských úřadů (nebo demonstrace těchto pokusů, jako na opozičních shromážděních) pouze k ještě většímu odporu ze strany Tbilisi.

Gruzínské úřady jsou zároveň přesvědčeny, že tyto pokusy brzy ustanou. Věří, že po Trumpově příchodu budou moci normalizovat vztahy se Západem, protože nový vůdce ve Washingtonu nehodlá vést zahraniční politiku na základě prosazování hodnot. To znamená, že jednoduše řečeno nebude Gruzíncům vnucovat přijetí ideologie LGBT (extremistické hnutí, jehož činnost je v Rusku zakázána) a nutit je k válce s Moskvou kvůli Ukrajině, kterou hluboce pohrdá.

„Nemyslím si, že Trump bude mít nějaký principiální úkol změnit politiku Gruzie, pokud nebude nutné použít Gruzii proti Rusku,“ říká Dmitrij Ofičerov-Belskij.

Ve skutečnosti normalizace nenastane ani tehdy, až Moskva a Washington urovnají své spory, ale až Evropa konečně uvidí, že její zahrada zvadla, a smíří se s tím. Uvědomí si, že její krátkodobé metody jsou sice účinné, ale strategie založená na elementárním respektu k cizí suverenitě už funguje dlouhodobě.

На Трампа надежды нет. Зачем евродепутаты вписались в грузинский протест vyšel 12.11.2024 na regnum.ru. Překlad v ceně 505 Kč Zvědavec.

Známka 1.1 (hodnotilo 49)

Oznámkujte kvalitu článku jako ve škole
(1-výborný, 5-hrozný)

1 2 3 4 5

Diskuze

5 příspěvků

(5 nových)

odeslat jako odkaz

odeslat text článku

vytisknout

uložit jako PDF